

הַרְבֵּי רַבִּי זִישָׁא וְהָאֶכָּל שְׂמַגִּיעַ יֶשָׁר מִשְׁמִים
סְפּוּר מוֹפְלָא עַל אֲמוּנָה, תְּפִילָּה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית

מי באמת מביא לנו את ארוחת הבקר?

מה שאנחנו רואים בעיניים

האיכר קוצר, האופה אופה,
ההורים דואגים לארוחה.

האמת הנסתרת

הקדוש ברוך הוא שולח לנו את הכל!
האנשים הם רק שליחים שלו.

תַּפְּלָתוֹ הַזֵּכָּה שֶׁל הָרַבִּי רַבִּי זִישָׁא מֵאַנִּיפּוֹלִי

כָּל דְּבוּר שְׁלוֹ מוֹל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא הָיָה מָלֵא בְּאַהֲבָה בָּרוּךְ
הָיָה דָּלָא בְּאַהֲבָה וּבְאַמוּנָה תְּמִימָה.
בְּסִיּוּם הַתְּפִלָּה, הָיָה מִבֵּיט
לְשָׁמַיִם וְאוֹמֵר בְּקוֹל מְתוֹק:

"רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זִישָׁא
מוֹדָה לָךְ עַל הַתְּאַבּוֹן!
רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
זִישָׁא מְבַקֵּשׁ אֶכֶּל!"

צנור השפּע הַרְגִיל: בַּקָּשָׁה שְׁנַעֲנִית מִיד

הַרְבֵּי מְבַקֵּשׁ
יְשִׁירוֹת מֶה'.

הַמְשִׁירַת שׁוֹמֵעַ
וְנִכְנָס עִם מַגָּשׁ.

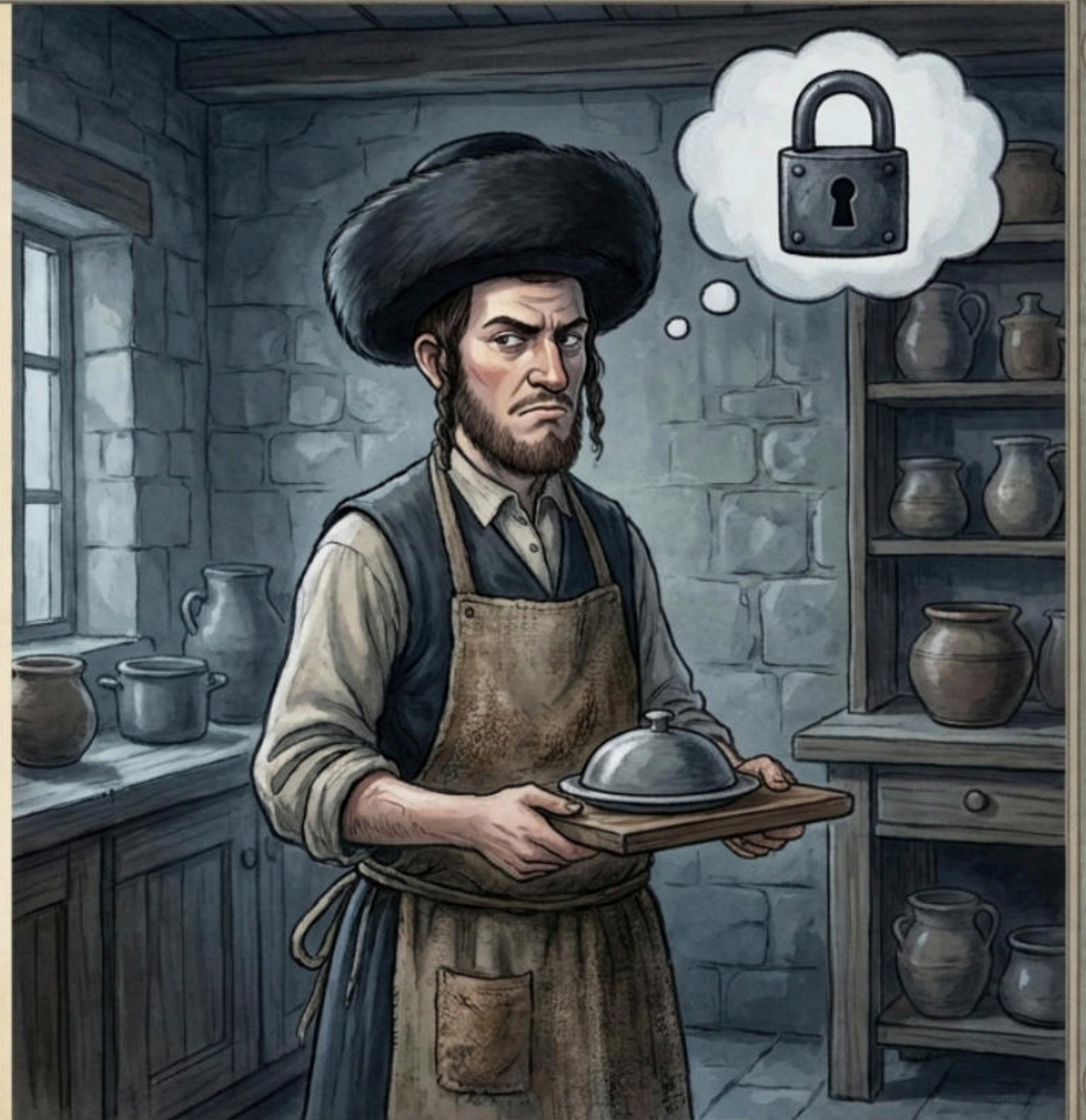
רַבִּי זִישָׁא טוֹעֵם, מוֹדָה
לְבוֹרָא, וְנֹשֵׁב לְלִמּוּדוֹ.

הַמְשִׁירַת מַחְלִיט לַעֲשׂוֹת מִבְּחֹן

יום אחד, הַמְשִׁירַת חָשַׁב: "הֲאִם הָרַבִּי
אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִי בִּאֲמַת מֵבִיא לוֹ אֶת
אֶת הָאֶכָּל? אֲנִי מִבְּשִׁיל! אֲנִי טוֹרֵחַ!
הָרַבִּי צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי יִשְׁרֹת!"

הַחֲלָטָה:

הַחֲלָטָה: "לֹא אֶגִּישׁ לוֹ אֶת הַמֶּגֶשׁ
עַד שֶׁהוּא יִקְרָא בְּשִׁמְי!"
הַמְשִׁירַת הָיָה בְּטוֹחַ שֶׁבְּלִעְדֵּי הָרַבִּי
יִשָּׂא רָעַב.

ובאותו זמן ממַש... סוחר עָשיר מגיע לְעיר

בעוד המַשֵּׁרֶת מְתַכֵּן אֶת תְּכָנִיתוֹ,
הַגִּיעַ לְאַנִּיפּוֹלִי סוֹחֵר עָשִׁיר מְאֹד.
לְמַחֲרָת בַּבּוֹקֶר יָרְדוּ גְשָׁמִי זְלָעָפוֹת!

רְחוּבוֹת הָעִיר הִפְכוּ לְנִהָרוֹת בּוֹץ
עֲמִיקִים.

הַתּוֹשְׁבִים הִנִּיחוּ קוֹרוֹת עֵץ צָרוֹת
כְּדִי שְׂיוּכָלוּ לָעֵבֶר לְמַדְרָכָה לְמַדְרָכָה.

הַמִּפְגֵּשׁ עַל קוֹרַת הָעֵץ

הַסּוֹחֵר הָעָשִׂיר, עִם מְטְרִיתוֹ הַגְּדוֹלָה,
רָצָה לַעְבּוֹר.

לְפֶתַע רָאָה יְהוּדִי צָנוּם וְרֹטֵב שֶׁעָמַד
מוֹלֹו עַל הַקּוֹרָה.

”מָה לוֹ לַיהוּדִי זֶה, הַחוּסִים אֶת דִּרְכֵּי?
מִדּוּעַ הוּא אֵינוֹ מְפַנֶּה לִּי אֶת הַדֶּרֶךְ
מִיָּד?” חָשַׁב הַסּוֹחֵר בְּגִאָוָה.

גֵּאֲוָה שְׁמוֹבִילָה לְכַעַס

בַּהֲנַפֶּת רֶגֶל מְהִירָה, הַסּוֹחֵר הֶרְקִיד
אֶת עַל קוֹרֶת הָעֵץ! הַיְּהוּדִי הַצַּדִּיק
נָפַל יָשָׁר לְתוֹךְ הַבּוֹץ הַמְּלֻכָּךְ.

הַסּוֹחֵר הַמְּשִׁיךְ בְּדֶרֶכוֹ בַּהֲנָאָה,
מִשְׁאִיר מֵאֲחוֹר אֶת הַיְּהוּדִי בַּגֶּשֶׁם
הַשּׁוֹטֵף.

הַטָּעוֹת הַנוֹרָאָה מִתְגַּלִּית

כְּשֶׁחֲזַר הַסּוֹחֵר לְאַכְסִנְיָה, צָחַק וְסִפֵּר
לְבַעַל הַמָּקוֹם עַל "הַיְּהוּדִי הַמוֹזֵר"
שֶׁהִפִּיל לְבוֹץ. בַּעַל הַמָּקוֹם נִדְּהָם
וְתַפֵּס אֶת רֹאשׁוֹ בְּזַעֲקָה:

"אֲוִי וְאַבּוֹי לָהּ! אֶת הָרַבִּי רַבִּי זִינְשָׁא
הִפִּלָּה לְבוֹץ! הוּא הָיָה בְּדֶרֶכּוֹ
הַקְּדוֹשָׁה, מָה עָשִׂיתָ?!"

הַעֲצָה: לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה עִם עִם מִגֵּשׁ שֶׁל שְׁפָע

הַסּוֹחֵר נִרְעָשׁ וּפָנִיו הִלְבִּינוּ. אֵיךְ
יְבַקֵּשׁ אֶת בְּרַכַּת הָרַבִּי עֲכָשׂוּ?
אָמַר לוֹ בַּעַל הָאֲכֻסְנִיָּה: "אַתָּה חַיֵּב
אַתָּה חַיֵּב לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה! מִיַּד אַחֲרֵי
תְּפִלַּת שַׁחֲרִית הָרַבִּי רָגִיל לֶאֱכֹל.
אֲנִי אֶכִּין לָךְ מִגֵּשׁ עָמוּס בְּכָל טוֹב!
תִּגִּישׁ לוֹ וְתַתְּחִנּוּ לְמַחִילָתוֹ."

הַמִּתְנָה: שְׁנֵי מַצָּבִים מִקְבִּילִים

בְּפֶרוֹזְדוֹר: הַמִּשְׁרֵת מְסַרֵּב לְהַכְנִיס. "עַד שֶׁהָרֶבִי
לֹא יִבְקֹשׁ מִמֶּנִּי יִשִּׁירוֹת – לֹא אֶגִּישׁ מְאוּמָּה!"

בְּחֶדֶר: הָרֶבִי מְבַקֵּשׁ רַק מָה: "רִיבוֹנוּ שֶׁל
עוֹלָם, זִישָׂא מְבַקֵּשׁ אִכָּל!"

צנור השפּע תמיד מוצא דרך!

ופתאם... צעדים מהירים!
הדלת נפתחת בסערה!
הסוחר העשיר חולף בריצה על
פני המשרת הנדהם שנשאר
בפרוזדור. הוא
נכנס ישר לחדרו של הרבי ובידיו
מגש ענק ועמוס יותר מתמיד!

תודה לשולח, לא לא לשליח

הסוחר בכה ובקש מחילה על
הכעס בבואו. אך רבי זינא הביט
במגש, חיד ברכות לשמים ואמר
ואמר מכל הלב:

"רבוננו של עולם, תודה רבה לך
ששלחת לי ארוחת בקר!"

מֶהוּ הַלֶּקַח הַגָּדוֹל? אֵין עֶצוֹר מִשְׁמַיִם!

